

Конгрес Українських Націоналістів

Змагатимеш до поширення сили, слави, багатства і величі Української Держави

НАЦІЯ І ДЕРЖАВА

e-mail: nacija@ukr.net www.cun.org.ua 7 серпня 2014 року № 32 (559)

ЗЛОЧИН КАЇНА ПРОТИ АВЕЛЯ

Путін не спроможний приховати лють і ненависть до України і українців – за їхню волелюбність, згуртованість перед ворогом, жертовність мільйонів заради свободи Батьківщини. Путін готовий вбивати кожного, хто сприймає свободу людини і народів, як найвищу цінність, – саме так сприймають її українці.

«Розпочавши війну Росії проти України, проливши українську кров на українській землі, Путін зважився на злочин проти світового слов'янства, проти православ'я, проти родинних почуттів багатьох росіян та українців. Він вчинив злочин Каїна проти Авеля», – пише в газеті «День» видатний український державний діяч Юрій Щербак. Він вважає, що Путін прип'яв себе і очолюваний ним «русскій мір» до стовпа ганьби, збивши іноземний пасажирський літак і прагнучи поставити Україну на коліна. Адже «такі речі не вибачає ні суд людський, ні тим більше Суд Божий».

«Ще багато злочинів можуть скоїти Путін та його «русскій мір», – припускає Ю.Щербак. – Ще в жорстокій борні втрачатиме кращих людей українське військо. Ще йтиме за плечима України закулісний торг на Заході і ще тяжкі випробування очікують нас. Але сталося головне: Путін програв Україну. Програв Європу, США, Канаду. Він програє Росію...»

ДЛЯ ТЕБЕ, ВІТЧИЗНО!

ПОДІЯ ДЕРЖАВНОГО МАСШТАБУ

Другого серпня 2014-го року, в День повітряно-десантних військ України, в місті Хирові на Львівщині, за сприяння Андрія Лопушанського та громадської організації «Всеукраїнська організація сприяння Збройним Силам України ім. гетьмана П. Сагайдачного» відбулося відкриття навчального військово-патріотичного центру. І невипадково він відкрився саме в Хирові – адже в цьому старовинному галицькому містечку, біля самого кордону з Польщею, здавна існувала частина повітряно-десантних чи аеромобільних військ. На початку 2000-их років цю частину перенесли до Львова, а територія, на якій вона була розташована, поступово почала занепадати, будівлі потрохи осипаються, руйнуються як зовні, так і в середині… Як відомо, раніше, ще у XIX ст., тут розміщувалася колегія, навчальний заклад отців єзуїтів.

Відомий на Старосамбірщині благодійник Андрій Лопушанський, якому ніколи не була байдужою доля своїх земляків, тож він завжди активно допомагає жителям району, не міг спокійно споглядати, як руйнується і пустує така архітектурно виразна споруда. Тому залучив інвесторів, які вклали гроші для того, аби відновити споруди, в яких відкрили Східноєвропейський колегіум територіальної державної служби та місцевого самоврядування. Він навчатиме, кваліфікуватиме, перекваліфіковуватиме державних чиновників. Працюватиме не лише в рамках України, а й з іншими державами.

Інший напрямок діяльності на території колишньої військової бази – створення навчального військово-патріотичного центру «Сагайдаки».

Закінчення на 2-й стор.

Львівські і тернопільські націоналісти готові до захисту Вітчизни

На світлині (зліва направо): націоналіст-ветеран Михайло ШПАК, голова Львівської обласної організації КУНу Тарас ҐЕНТОШ, голова Тернопільської обласної організації КУНу Володимир ТКАЧ

ФАКТ І КОМЕНТАР

ЦИНІЗМ ДЕРЖАВИ-АГРЕСОРА

П'ятого серпня Російська Федерація скликала засідання Ради Безпеки ООН «у зв'язку з гуманітарною ситуацією в Україні». На засіданні Радбезу ООН Україна відкинула пропозицію РФ про направлення конвоїв з «гуманітарною допомогою»

Москва запропонувала направляти в Донецьк і Луганськ, а також інші міста України, де багато вимушених переселенців, конвої з російською гуманітарною допомогою під егідою Міжнародного комітету Червоного Хреста.

«Ми пропонуємо направляти конвої з російською гуманітарною допомогою – під егідою і в супроводі представників МКЧХ – в Донецьк і Луганськ, а також інші населені пункти України, де сконцентровані внутрішньо переміщені особи зі східних регіонів», – сказав представник РФ при ООН В.Чуркін.

Україна відкинула пропозицію РФ про направлення російських «гуманітарних» конвоїв. В.о. постійного представника України в ООН Олександр Павличенко заявив, що уряд України повністю виконує соціальні зобов'язання перед жителями Донецької та Луганської областей. «Уряд України буде виконувати всі рекомендації ООН, в Україні немає гуманітарної кризи, ми можемо впоратися з ситуацією», – йдеться в повідомленні пресслужби МЗС України в Twitter.

Тим часом Росія фінансує і підтримує незаконні збройні формування, що і є причиною кризи в Україні. «Якщо Росія дійсно зацікавлена стабілізувати ситуацію, ми пропонуємо поставити під свій контроль кордон і припинити направляти найманців і зброю в Україну, розпалювати нестабільність», – заявив український дипломат. Він повідомив присутніх про те, що Росія продовжує обстрілювати українські війська.

Рада Безпеки ООН практично одностайно підтримала Україну і вказала на РФ як на джерело військового конфлікту. «Парадоксально, що Росія ініціює обговорення гуманітарної кризи, яку вона ж і створила, – заявив представник Великобританії. – Саме дії сепаратистів призводять до погіршення ситуації в Луганську та Донецьку. Туди, де нема сепаратистів, люди повертаються».

«Росія від самого початку підтримувала незаконну війну. Українські сили роблять усе можливе для звільнення країни від незаконних збройних формувань», – наголосив представник Литви.

Учасники засідання висловили занепокоєння цілеспрямованим руйнуванням інфраструктури, викраденнями та вбивствами людей – злочинами, що вчиняють проросійські терористи на підконтрольній їм території.

Цинізм і брутальна брехня Росії, як держави-агресора, застосування її бандформуваннями тактики спаленої землі викликають обурення світової громадськості, яка вже вбачає в особі Путіна не лише загрозу Україні, але й людству.

За повідомленнями ЗМІ

32

4 820102 210017

НОВИНИ. ПОДІЇ. ФАКТИ

Святкуємо ювілей перемоги українців над Московією

Відродити історичну справедливість та почати святкувати насправді визначні перемоги українського війська. Озброївшись такою ідеєю, на Рівненщині відкрили Форум «500-річчя перемоги під Оршею». Чию саме перемогу пропонують святкувати та як це робитимуть – повідомив «Перший Місцевий».

Створювати батальну картину під пильним наглядом камер наважився художник Юрій Нікітін. Картину не просту, а історичну. Присвячена вона буде славному ювілею, про який нині, здається, забули, – 500-річчю перемоги князя Костянтина Острозького над 80-тисячними військами Московського князівства. Закінчити картину художник планує за два тижні.

Битва під Оршею відбулася 8 вересня 1514 року. Тоді 30-тисячне військо тодішніх українців, білорусів та литовців під проводом князя Костянтина Острозького завдяки тактиці та прогресивній військовій майстерності зуміло перемогти майже утричі більшу армію Московії.

Поява перших штрихів на білому полотні дала старт «Східно-Європейському форуму «500-річчя перемоги під Оршею». Це масштабний культурний, історичний та навіть військовий проект, присвячений визначній битві. Організатори кажуть: кращої нагоди годі було й шукати. Адже нині на Сході фактично триває повторення подій півтисячолітньої давності.

Заходи у рамках форуму відбуватимуться у Рівному, Острозі, Дубному. А на 7 вересня організатори запланували благодійний концерт. Під час нього продовжать збір коштів на допомогу українському війську. Якщо бойові дії на Сході до того закінчаться, усі гроші спрямують на лікування та реабілітацію постраждалих.

Ірина НИЧИПОРУК, Артем ЛАГОВСЬКИЙ

Батальйон «Донбас» веде «роз'яснювальну роботу» для «Призрака»

Бійці батальйону «Донбас» захопили на базі бойовиків батальйону «Призрак» повний список його членів і зараз їздять за їхніми адресами з метою проведення «роз'яснювальної роботи». Про це заявив у вівторок на прес-конференції в Укрінформі командир батальйону Семен Семенченко.

«На базі (на Лисичанському скляному заводі – **Ред.**) проживали 400–500 чоловік. Коли вони втікали, то залишили майже повний список своїх членів із зазначенням домашніх адрес і хто ким був – снайпер тощо, а також велику кількість паспортів, у тому числі російських», – сказав Семенченко. Водночас він додав, що велику частину «Призрака» становили місцеві жителі.

Відповідаючи на питання, як бійці «Донбасу» розпорядилися списком бойовиків, Семенченко розповів, що зараз вони разом з вірними присязі правоохоронцями їздять за знайденими на базі адресами і «без застосування насильства, із суворим дотриманням законодавства розмовляють про побудову майбутнього України».

Нагадаємо, на базі одного з батальйонів бойовиків «Призрак», яку українські війська захопили кілька днів тому, зберігалася велика кількість медикаментів і продуктів з Росії, а також боєприпаси, бочки з порохом, настанови для штурмових і диверсійних груп з грифами Генштабу.

Укрінформ

ХАРКІВСЬКІ ХРОНІКИ

ФОЛЬЦВАГЕН І «ГЕММА»

На нинішній війні є шпиталі, до яких доставляють поранених гвинтокрилами. А є такі, які перебувають у безпосередній близькості від зони бойових дій. Про один з таких шпиталів харківські волонтери дізнались через те, що до нього потрапив важкопоранений харків'янин, якому терміново потрібна була операція, яку роблять у Харкові. Це окрема історія, як завдяки нашим небайдужим людям вдалося переправити його до нашого військового шпиталю, і життя хлопцеві було врятовано. Але це оголило проблему: шпиталю під «швидку» виділили ВАЗік, зроблений ще в USSR. Іноді лікарям доводиться під кулями ДНР переносити ранених на ношах не один кілометр, бо ВАЗік то не заводиться, то ламається посеред дороги.

Першого серпня на заміну дряхлій радянській машині харківські волонтери пригнали у шпиталь німецький ФольцВаген. 43.000 за нього заплатили харківські доброчинці Ольга Клочко (33000) та Богдан Ткачук (13.000). Нехай славнозвісна німецька якість допоможе у порятунку наших українських вояків!

До речі, у цьому шпиталі просили привезти побільше «Целоксів». А їх, як відомо, критично не вистачає. До того ж один порошок коштує мінімум 400 гривень. Відомо, що наші харківські вчені розробили замінник Целокса, який за показниками не тільки не уступає, а по деяких позиціях – кращий від іноземного препарату. Це підтверджують військові хірурги. А з російським порошком «Гемостатом», від якого пече в рані, бо до складу препарату входить глина, його і порівнювати нічого. Ціна «Гемми» до 90 гривень.

Наші волонтери, мотивуючись тим, що життя українських бійців цінніше, ніж бюрократична тяганина (ліцензування препарату коштує до півмільйона доларів), допомогли налагодити виробництво «Гемми» і партіями відвозили в АТО. Яке ж було здивування і обурення, коли наш міністр охорони здоров'я п. Мусій у цей понеділок закликав на брифінгу відмовитись від «Гемми», поки препарат не отримає ліцензію.

З цього зробила висновок: якби п.Мусій був особою, не залежною від «фармацевтичних лобістів», а справжнім державним мужем, він би замість «утриматись від Гемми», запропонував нашим вченим пришвидшити темпи його ліцензування і запустити у виробництво. От вам і критерій оцінки діяльності чиновника.

Ольга РІЗНИЧЕНКО

ДЛЯ ТЕБЕ, ВІТЧИЗНО!

ПОДІЯ ДЕРЖАВНОГО МАСШТАБУ

Виступає Степан БРАЦЮНЬ

Андрій ЛОПУШАНСЬКИЙ із священиком УАПЦ

Нинішній час, важкі події в Україні яскраво показали: якщо Україна хоче бути сильною, незалежною країною, то вона мусить посилено розвивати свої Збройні сили. Про це говорив і Президент України Петро Порошенко у своїй інавгураційній промові.

Відкриття Хирівського Центру відбулося урочисто і святково. Зійшлися сотні місцевих мешканців, активну участь у відкритті центру взяли Львівська і Тернопільська обласні організації Конгресу Українських Націоналістів. Голови цих організацій привезли на відкриття молодих націоналістів, уже готових до захисту Держави. Зокрема, львівськими молодими націоналістами командував колишній «афганець», член Конгресу Українських Націоналістів Федір Савчин.

За традицією відкриття розпочалося із молебня в церкві св. Миколая, (в приміщенні колишнього костелу Єзуїтської колегії). Після цього відбулося віче. Вів віче голова Старосамбірської районної ради Орест Бонк, який привітав громаду з подією. Потім виступив голова ГО «Всеукраїнська організація сприяння Збройним силам України ім. гетьмана Петра Сагайдачного» Микола ГОЛЄВ, який представив присутнім керівника Хирівського центру депутата Старосамбірської районної ради Василя Деркача. Як завжди, динамічним був виступ народного депутата Олега Ляшка. Від імені Львівської обласної організації Спілки офіцерів України сподіваннями і побажаннями поділився підполковник Михайло Курман.

Нині в зоні АТО воюють понад два десятки вихідців із Старо-Самбірського району. Тому особливо проникливим був короткий виступ молодого українського вояка, який нещодавно звідти повернувся, – Романа Кальмука.

На вічі виступив голова політичної партії Конгрес Українських Націоналістів Степан Брацюнь. Привітавши присутніх із відкриттям Центру, він зазначив, що відкриття навчального військово-патріотичного Центру Всеукраїнської організації сприяння Збройним силам України імені гетьмана Петра Сагайдачного у Хирові, без перебільшення, - подія державного масштабу.

Створений на базі колишньої військової частини, Центр плекатиме справжніх воїнів – оборонців України, гартуватиме їх бойовий дух і відвагу в боротьбі проти російських загарбників.

Символічно, що Центр носить ім'я одного з найвидатніших лицарів України - гетьмана Війська Запорозького Петра Конашевича-Сагайдачного. Неперевершений полководець, він не знав поразок на полі бою. Мудрий державник, він дбав про українську науку і став одним із фундаторів Києво-Могилянської академії. Дбаючи про незалежну Українську Церкву, сприяв утвердженню Київської митрополії. Державницький чин Петра Сагайдачного сьогодні має стати прикладом для наслідування – українським воїнам, правителям, духовним провідникам нації. Віримо, що тут, на малій батьківщині видатного українця, вдячні нащадки успадкують його високі ідеали, безмежну любов до України та відданість їй – до останньої краплі крові.

Степан Брацюнь висловив щиру вдячність усім патріотам, подвижникам, які долучилися до створення Центру – Андрієві Лопушанському та Миколі Голєву зокрема. «Нам приємно, що в цій благородній справі взяли участь члени нашої політичної сили, – зазначив лідер КУНу. – Бажаємо великих звершень і перемог в ім'я найсвятішого – України. Нехай допоможе нам у цьому Всевишній!»

Маємо надію, що з відкриттям навчального військово-патріотичного Центру Всеукраїнської організації сприяння Збройним силам України імені гетьмана Петра Сагайдачного у Хирові розпочнеться справжня підготовка українських вояків-патріотів, готових до захисту своєї Держави, керуючись головним принципом, який нам заповіли Герої ОУН – «Здобудеш Українську Державу, або загинеш в боротьбі за неї!»

Слава Україні! Героям слава!

Прес-служба КУН

Закінчення. Початок на 1-й стор.

Наші корпункти

Вінниця	Березовський В'ячеслав	(067) 258-55-71
Дніпродзержинськ	Чередниченко Олександр	(098) 242-54-87
Дніпропетровськ	Фурман Анатолій	(050) 695-83-48, (097) 243-71-72
Донецьк	Олійник Марія	(062) 337-23-48
Запоріжжя	Тимчина Василь	(0612) 67-31-82
Івано-Франківськ	Салига Роман	(0342) 3-11-35
Кіровоград	Тріщенко Віктор	(0522) 36-95-25
Київська обл.	Сахацький Олександр	(04597) 4-92-93
Київ	Шепетюк Юрій	(044) 278-63-89, 279-68-34
Кривий Ріг	Мельник Олександр	(096) 298-19-56
Луцьк	Хомич Іван	8-095-92-66-154
Львів	Динилиха Ігор	(0322) 38-67-63
Миколаїв	Салтиченко Михайло	(067) 942-64-71
Одеса	Ролінський Володимир	(095) 678-76-73
Полтава	Паламарчук Дмитро	(050) 171-63-49
Рівне	Бідюк Юрій	(050) 435-34-34
Севастополь	Проценко Володимир	(0692) 48-79-46
Сімферополь	Овчарук Василь	(0652) 54-64-07
Суми	Друзь Віктор	(096) 485-67-37
Тернопіль	Ткач Володимир	(098) 711-05-50
Ужгород	Сачко Олександр	(099) 053-48-69
Харків	Дяків Богдан	(057) 716-02-18
Херсон	Реуцький Іван	(097) 285-32-96
Хмельницький	Бенюк Ніна	(8096) 362-72-23
Черкаси	Савченко Максим	(067) 647-35-24
Чернівці	Лютик Віктор	(0372) 51-02-72
Чернігів	Рябченко Валерій	(04622) 4-38-81

ДОНЕЦЬКІ РЕАЛІЇ

ПЕРШИЙ АРЕШТ В «УРЯДІ» ДНР,

або Блоха дострибалась

Марія ОЛІЙНИК

Третього серпня в Маріуполі затримано головного редактора офіційного друкованого органу Донецької міськради «Муниципальная газета» (далі «МГ»), яка виходить лише російською мовою, Олену Блоху. Про це повідомив інформаційно-аналітичний центр РНБО: «У Маріуполі при спробі виїхати в тимчасово окупований Крим затримана громадянка України Олена Блоха, яка займалася пропагандою тероризму, очолюючи цілий інформаційний підрозділ у російських найманців Донецька».

У створеному бойовиками «уряді» самопроголошеної організації «Донецкая народная республика» (ДНР), яка Генеральною прокуратурою України визнана терористичною організацією, Олена Блоха, дуже природньо – з огляду на її попередні публікації, за сумісництвом очолила Департамент зв'язків з громадськістю і успішно поєднувала свою роботу на цих двох посадах: у міськраді та ДНР(!?).

Четвертого серпня Блоху було доставлено на судове засідання у Київ, де було обрано запобіжний захід – два місяці тримання під вартою. Працювала Блоха в «уряді» ДНР, який очолює прем'єр-міністр, громадянин РФ Олександр Бородай – політтехнолог, який раніше, за його ж словами, займався «питанням Криму», а тепер займається «питанням Донецька». За даними ЗМІ, саме Олександр Бородай є одним з російських кураторів бойовиків. Ось відомості про голову «уряду» під керівництвом якого працювала Блоха, з Вікіпедії: Олександр Юрійович Бородай (25 липня 1972, Москва, РРФСР, СРСР) — російський диверсант і терорист, генерал-майор ФСБ, журналіст, політолог; один з ідеологів так званого «російського світу». З 16 травня 2014 — прем'єр-міністр самопроголошеної Донецької народної республіки.

Під час слідства зібрано достатньо доказів, на підставі яких О. Блосі повідомлено про підозру у вчиненні злочинів за ч.1 ст.109, ч.2 ст.110, ч.1 ст. 258-3 Кримінального Кодексу України за фактом створення та участі у терористичній організації з метою вчинення дій, спрямованих на повалення конституційного ладу, посягання на територіальну цілісність України, організацію масових заворушень та захоплення державних і громадських будівель.

Сподіваюсь, що буде ретельно проведено розслідування на причетність до створення цієї злочинної організації народних депутатів України та депутатів Донецької міської ради, посадових осіб усіх рівнів, інших осіб Донеччини. Адже 90 депутатів ради не могли не знати, що завдяки Олені Блосі газета стала рупором терористів у Донецьку. Будемо чекати, коли Генпрокуратура візьметься не тільки за виконавців, а й за істинних організаторів проросійського бунту в Донбасі. Адже мало хто вірить сьогодні в те, що Олена Блоха діяла виключно за своєю ініціативою, коли вирішила підтримати ДНР, залишаючись на посаді головного редактора газети, яка фінансується міською радою. За її спиною стоять набагато могутніші персони, на чиїх руках сьогодні кров і обдурених пропагандою, в тому числі Блохи, донечан, і українських солдат, і мирних жителів, які випадково потрапили під кулі та снаряди.

В Україні триває ПОВНОМАСШТАБНА війна. Рахунок загиблих йде на тисячі, покалічених – на десятки тисяч, евакуйованих – сотні тисяч, зруйновано інфрастуктуру, до тисячі осіб зникли безвісти, а насправді розстріляні Гіркіним (Стрелковим) – соратником Блохи, міністром оборони в «уряді», офіцером Служби зовнішньої розвідки РФ, який зізнався, що Крим і Схід є комерційним проектом РФ.

У Донбасі – танкові бої, артилерійські обстріли, збиті літаки, снайпери на дахах, трупи на вулицях. Багато трупів. Україна переживає один з найтрагічніших періодів у своїй історії.

Як так сталося, що війна розгорілася практично з нічого? Кому вдалося перетворити мирні, нудні, сірі шахтарські міста в зону жорстоких боїв? Імена винуватців кривавого конфлікту сьогодні добре відомі всім в Україні. Відомі й організатори, і виконавці, й ідеологи, і підбурювачі, але всіх їх об'єднує одне – всі вони до теперішнього часу залишаються безкарними. Ну, хіба що за винятком тих, хто вже убитий в боях. Українська держава проявляє до своїх ворогів разючу терпимість, що межує з дурістю і зрадою. Прямі винуватці заворушень і погромів, розпалювачі кривавої війни, що обернулася жертвами і руйнуваннями, користуються абсолютною прихильністю українській властей, їх навіть називають «економічними націоналістами».

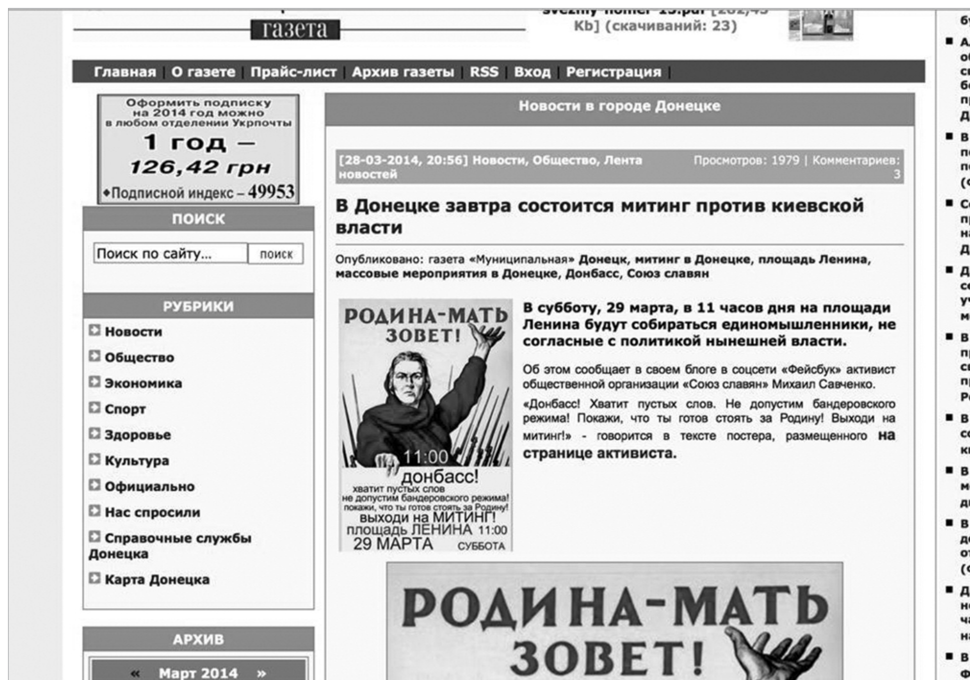
Державні злочинці вже виношують нові плани із дестабілізації ситуації в тих містах, які ще не встигли випробувати на собі жахіття війни. Здавалось, що за кров, яка ллється ріками на Донеччині та Луганщині, так і ніхто не буде заарештований та покараний. І ось – перший арешт «міністра». Усіх «міністрів» в ДНР 28, їх заступників – ще стільки ж. Чи дочекаємося, що всі вони одержать заслужені покарання за підготовку до війни, за вбивства, за етнічні чистки, мародерства, пограбування і руйнування інфраструктури Донеччини, за страждання і смерті, які прийшли і на Донеччину, і в усі куточки України завдяки їхній злочинній діяльності. Покаже час.

Наслідки «подвигів» терористів у Семенівці

А поки що заарештована Олена Блоха – один з виконавців хижого плану щодо України. За часи Євромайдану, диктаторських законів, розпалювання міжнаціональних конфліктів, боротьби з «правосеками», «бандерівцями», «київською хунтою» ця яскрава прихильниця Партії Регіонів та «Русского міра» і противниця Євромайдану написала так багато антиукраїнської брехні і закликів до антидержавних дій, що потягне не на один тюремний термін.

«МГ» фактично належить не громаді Донецька, а Партії Регіонів, оскільки рада складається майже повністю з її членів. «МГ» – газета, що оспівує дії влади. Автоматично редакційна політика самого редактора була провладною: позитивно про антимайдан і негативно – про Євромайдан. Точки зору Донецької влади та Блохи збігалися. «МГ» активістів «майдаунів» називає «майданутими», «дебілами» і «покидьками», а тих, хто розстрілював у Києві «Небесну сотню», – ніжно називає «беркутята». Закликає Президента Януковича проявити політичну волю і розправитись з порушниками закону.

газета

svezhiy nomer 15.pdf [282,45 Kb] (скачиваний: 23)

Главная | О газете | Прайс-лист | Архив газеты | RSS | Вход | Регистрация |

Оформить подписку на 2014 год можно в любом отделении Укрпочты

1 год – 126,42 грн

•Подписной индекс – 49953

ПОИСК

Поиск по сайту... поиск

РУБРИКИ

- Новости
- Общество
- Экономика
- Спорт
- Здоровье
- Культура
- Официально
- Нас спросили
- Справочные службы Донецка
- Карта Донецка

АРХИВ

« Март 2014 »

Новости в городе Донецке

[28-03-2014, 20:56] Новости, Общество, Лента новостей Просмотров: 1979 | Комментариев: 3

В Донецке завтра состоится митинг против киевской власти

Опубликовано: газета «Муниципальная» Донецк, митинг в Донецке, площадь Ленина, массовые мероприятия в Донецке, Донбасс, Союз славян

В субботу, 29 марта, в 11 часов дня на площади Ленина будут собираться единомышленники, не согласные с политикой нынешней власти.

Об этом сообщает в своем блоге в соцсети «Фейсбук» активист общественной организации «Союз славян» Михаил Савченко.

«Донбасс! Хватит пустых слов. Не допустим бандеровского режима! Покажи, что ты готов стоять за Родину! Выходи на митинг!» - говорится в тексте постера, размещенного **на странице активиста.**

Запрошення на незаконний мітинг проросійських сил без повідомлення міської ради, вміщене в «Муницепальной газете».
«Придите и скажите «нет» бандеровскому режиму», – закликає Олена Блоха

ПР і Блосі було важливо, щоб донеччани не почули правду про Майдан. Правду про мету Майдану. Правду про безпрецидентний подвиг мільйонів людей, в тому числі і з Донбасу. Натомість озвучувала в позитивному дусі діяльність бойовиків із ДНР. Так, у статті «Условия возможних переговоров» за 26 червня публікується план мирного урегулювання на сході України Олега Царьова, в якому сформульовані умови, за яких можуть початися переговори: «1. Вывод с территории Луганской и Донецкой народных республик нацгвардии, незаконных вооружённых формирований Коломойского и «Правого сектора», а также подразделений украинской армии, виновных в убийствах мирного населения. 7. Согласование президентом Украины и парламентами Республик проекта конституционного акта, определяющего статус Народных республик.» І це без будь-якого коментаря, без будь-якої іншої думки.

А ось піар бойовиків і ріднесенького Блосі «уряду» ДНР. У Програмі ТБ за четверте липня появляється «1-ий республіканський канал». Що це за канал, можна здогадатись зразу за переліком передач «Герои Новороссии», «Лица Республики», «Россия-24», «Информбюро» тощо. Це був канал Донецької обласної державної телерадіокомпанії, який озброєні бойовики захопили в травні і перейменували його спочатку в ТБ «Донецкая Республіка». Тепер, з перебазуванням Гіркіна (Стрелкова) зі своїм російським воїнством та технікою з Слов'янська до Донецька, ТБ «Донецкая республіка» перейменовується в ТБ «1-ий Республіканскій». При цьому заборонені ВСІ українські ТБ, усім операторам. Заборонені і не виходять ВСІ друковані ЗМІ після того, як бойовики арештували їх редакторів. За винятком одного друкованого, зареєстрованого ЗМІ – рупору терористів «МГ» Блохи. А ще газети «НОВОРОССИЯ», сьомий номер якої першого серпня появився в усіх палатках ДНР в місті Донецьку. Так що в Донецьку ми можемо дивитися тільки російські канали та «1-ий республіканський» від терористичної організації ДНР, який ніде не зареєстрований, який створено якимось «урядом» ДНР, проте Блоха його включає в програму ТБ як цілком легітимний канал. На цьому каналі, як і в газеті Блохи, виливається море бруду на дії українського уряду, українського Президента. Українські війська, які звільняють одне за одним міста Донбасу від окупації, називають «карателями київської хунти», показують фейкові сюжети про розп'ятих карателями дітей.

Прес- конференцію Олександра БОРОДАЯ веде його прес-секретар Олена БЛОХА

Проводиться мобілізація до лав «ополчення», сповіщається про введення воєнного стану, про комендантський час, озвучується різноманітні «накази» генералісимуса Гіркіна.

Після затримання Олени Блохи донецькі журналісти поцікавилися у Сергія Богачова – секретаря Донецької міської ради, чи не боїться він такої ж долі. Секретар Донецької міськради відразу знайшовся, що відповісти. «Мене звинувачують у тому, що я розпалював істерію навколо приїзду в Донецьк 700 бойовиків «Правого сектора». Але ніхто не поцікавився тим, звідки у мене ці дані. Я тоді отримав інформацію від керівництва ГУ МВС України в Донецьку і вважав, що городяни мають право про це знати. Через цю інформацію тоді був розміщений контингент Спецназу в будівлі Донецької міськради », – каже Богачов. Насправді так звана «істерія» – найшкідливіше з його діянь. Богачев досить часто виступав на мітингах сепаратистів. Істерію про приїзд «Правого сектора» роздмухувала і Олена Блоха. А привело це все до сьогоднішньої війни.

Знайшлися у Блохи й захисники. Кажуть, що вона, мовляв, не брала до рук зброю, не стіляла в українських солдат, а лише озвучувала тільки чужі думки. Не можу з цим погодитись. Десятки журналісів закрили свої ЗМІ і не присягнули на вірність терористичній організації ДНР. Цього не зробила Блоха, бо її погляди збіглися з поглядами терористів, які знищували повсюдно державні прапори України з криками «Рассєя». Вона цілеспрямовано зомбувала донечан закликала їх до антидержавних діянь. Інформаційне зомбування громадян України – це злочин тяжчий, ніж зброя. Блоха покалічила душі не декількох донечан, а мільйонів. Тому має відповісти за це згідно з законом і відповідно до висунутих їй звинувачень.

Чекаємо реакції депутатів Донецької міської ради, які б мали усунути Олену Блоху від виконання обов'язків головного редактора «МГ» на час слідства.

Не сумніваюся, що ми здолаємо всі труднощі, які прийшли в Україну через злочинну діяльності отаких Бліх, захистимо територіальну цілісність нашої держави, забезпечимо мир та спокій.

Донецьк

АКЦЕНТИ

ЕКС-СУДДЯ МІЖНАРОДНОГО КРИМІНАЛЬНОГО ТРИБУНАЛУ: Путіна і Шойгу потрібно судити

Вимагати справедливості за російську агресію Україна може і повинна відразу в двох міжнародних судах: в Міжнародному суді під егідою ООН та у Міжнародному кримінальному суді. Як би довго ця справа не тривала, Україна повинна нею займатися, щоб довести свою правоту в судовому порядку. Те, що триває неоголошена війна, значення немає, бо визначення агресії міститься в міжнародних документах, і нинішні події в Україні повністю під них підпадають. Так вважає український дипломат, знавець міжнародного права, колишній суддя Міжнародного кримінального трибуналу з колишньої Югославії Володимир ВАСИЛЕНКО.

– Чи завершиться війна між Україною і Росією в судах?

– Будь-яка війна закінчується, але вона не закінчується в міжнародних судах. Якщо класично, то вона має закінчуватися мирними договорами між обома країнами, де врегульовується всі питання, які виникли у зв'язку з військовими діями, з тією шкодою, яка була заподіяна.

Україна має пред'явити претензії на двосторонньому рівні Російській Федерації за ту шкоду, яку Російська Федерація заподіяла починаючи з 27 лютого 2014 року, коли, власне, і почалася збройна агресія Росії проти України захопленням спецназом Російської Федерації урядових приміщень в Сімферополі в Криму. Для цього треба підрахувати і збитки, які зазнала Україна і пред'явити претензії на двосторонньому рівні, запропонувавши Російській Федерації врегулювати ці питання шляхом звернення до міжнародного суду ООН. І Україна, і Росія є сторонами статуту Міжнародного суду ООН, який розглядає міждержавні спори. Для того, щоб спір між двома країнами розглядався в цьому суді, необхідна згода обох країн.

– Росія може не погодитися на це ...

– Добровільно вона не погодиться. Росія – держава-агресор, вона вороже налаштована проти України. Росія загарбала частину нашої території. Де ви бачили, щоб загарбник добровільно віддавав награбоване?

– А змусити його зробити це – могла би Рада безпеки ООН, в якій Росія має вето, відповідно, її змусити ніхто не може.

– Змусити її можуть ефективні санкції західних держав – США і ЄС. Вони в змозі зруйнувати економіку Росії.

– Ми зараз говорили про економічні збитки, які зазнала Україна від російської агресії, але є ще злочини в царині прав людини. Чи Україна може зібрати ці факти і подати їх на розгляд суду, який буде розглядати саме воєнні злочини?

– Коли йдеться про акт агресії як міжнародний злочин, то виникає питання відповідальності на двох рівнях. Перший рівень відповідальності – це відповідальність держави як такої. Питання цієї відповідальності, в тому числі і питання пов'язані з поверненням Україні окупованої території, – це питання Міжнародного суду ООН.

Другий рівень відповідальності – це відповідальність фізичних осіб держави-агресора, які причетні до підготовки, організації, планування і розв'язування агресивної війни. Сьогодні існує можливість принаймні розпочати розгляд справи про вчинення персоналом збройних сил Російської Федерації і тих військових формувань, які фінансуються, контролюються, якими керує Росія, в Міжнародному кримінальному суді в Гаазі.

Це другий суд, який займається не розглядом міждержавних спорів, а компетентний розглядати справи про вчинення фізичними особами, які належать до вищого керівництва тієї чи іншої країни, злочинів проти миру, злочинів воєнних і злочинів проти людяності.

Україна може, відповідно до Пункту 3 Статті 12 Римського статуту Міжнародного кримінального суду визнати юрисдикцію цього суду щодо ситуації, яка склалася внаслідок збройної агресії Росії в період із 27 лютого по сьогоднішній день. І ставити питання про притягнення до відповідальності винних, а саме Володимира Путіна, президента Росії, Сергія Шойгу, міністра оборони, інших високопосадовців до кримінальної відповідальності за вчинення таких злочинів.

– Чи Вам відомо, що ця робота ведеться – про те, що Україна готує такі позови, готує матеріали про це?

– У Верховній Раді України має бути зареєстрована постанова, ініційована Олегом Ляшком, про згоду Верховної Ради визнати юрисдикцію Міжнародного кримінального суду щодо цієї ситуації. Я сподіваюся, що ця постанова буде ухвалена. Тоді МЗС України повинно формально звернутися до суду з повідомленням про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо ситуації, яку спричинила збройна агресія Росії проти України.

Важливо в цьому плані зібрати, звичайно, докази вчинення таких злочинів. Їх зараз більше ніж достатньо. Важливо їх задокументувати. Я сріваюся, що відповідні служби України, зокрема СБУ цим займається. Для того, щоб це було ефективним, вирішення всіх питань, пов'язаних із відшкодуванням Україні збитків від агресії Росії, необхідно створити в Україні спеціальний орган «Урядового уповноваженого у справах протидії збройній агресії Росії та ліквідації її наслідків». Ця робота повинна вестися на постійній системній основі. Тоді це дасть позитивний результат.

– Росія веде неоголошену війну проти України. А деякі організації, наприклад, дуже відома правозахисна організація Human Rights Watch вважає, що це є внутрішній український конфлікт. Чи має юридичне визначення цього конфлікту?

– Я зрозумів Ваше питання. В Human Rights Watch або працюють невігласи, або провокатори і агенти Росії. Тому що немає значення, оголошена війна чи неоголошена. Держава, яка першою почала збройний конфлікт, незважаючи чи оголосила вона війну, чи ні – є державою-агресором. Є такий документ, який зветься Резолюція Генеральної асамблеї 1974 року «Про визначення агресії», в Статті 3 цього документа чітко сказано, що збройний напад однієї країни на іншу, окупація території іншої країни, навіть якщо збройний напад чиниться з військової бази, розташованої на території даної країни і незалежно від того, чи оголошено війну – цей збройний напад є актом агресії. Це в пункті «А» цієї Статті 3 говориться.

Є пункт «G» цієї статті, в якому говориться, що застосування державою іррегулярних формувань, найманців, збройних банд проти територіальної цілісності держави, яка зазнала нападу, також вважається актом агресії. Так що всі ці розпатякування Human Rights Watch, чи інших агентів Кремля – абсолютно безпідставні і суперечать існуючим нормам міжнародного права.

Марія ЩУР
Радіо «Свобода»

ЄВРОПЕЙСЬКА ПРЕСА

СТОСОВНО УКРАЇНИ ПУТІН МАВ БИ СХАМЕНУТИСЯ І «ЗЛІЗТИ З ПАЛЬМИ»

Впливові німецькі політики не приховують закулісних переговорів з метою «врятувати лице Путіну» і вважають, що президент Росії мав би схаменутися, «злізти з пальми», визнати суверенітет України та піти на тіснішу співпрацю з ЄС. Експерти також наголошують, що навіть пряма загроза рецесії в Росії внаслідок нових санкцій ЄС та США не приводить до зміни політки Кремля щодо України.

Польська ***Gazeta Wyborcza*** розповідає про інтерв'ю журналістам Карла-Георга Веллманна, впливового німецького політика від Соціал-демократичної партії, члена комісії з міжнародних справ у Бундестазі, який визнав, що ведуться закулісні переговори з Москвою щодо «врятування обличчя Путіна» в намаганнях переконати главу Кремля «злізти з пальми на землю» і визнати суверенність України. Депутат від соціал-демократів Німеччини визнав, що Росія не бажає вести переговорів з Україною і «Путін опинився у скрутному становищі, коли російська пропаганда фактично змушує його йти у руслі трактування влади в Києві як «фашистського режиму», а відкликання цього та згода на заспокоєння є дуже важким кроком для нього».

Але Веллманн вважає, що іншого виходу для Путіна немає, бо повівся він «ірраціонально, на шкоду власним інтересам», тому «бажаємо допомогти йому злізти з пальми на землю». «Хоча дотепер ні Ангелі Меркель, ні Франку-Вальтерові Штайнмаєру не вдавалося цього зробити», – констатував німецький політик.

Впливова лондонська ***Financial Times*** зауважує, що російська економіка наближається до рецесії, чому сприяють нові санкції ЄС та США, але політика Росії поки що не змінюється. Видання також наголошує, що перекидання великими російськими компаніями значної частини своєї готівки до азійських банків, зокрема до Гонконгу, викликає занепокоєння в експертів, які не виключають, що таким чином у Росії розглядається «найгірший варіант» – самоізоляції від Заходу, подібної до Ірану.

Швейцарська ***Neue Zürcher Zeitung*** вважає, що на сьогодні світові загрожує «глобальний хаос та нова хвиля націоналізму». Газета наводить думки низки експертів та оглядачів, котрі вважають, що «Європі загрожує новий націоналізм, котрий руйнує систему європейського порядку, вибудовану після Другої світової війни». Аналітики вказують на те, що це проявляється у втраті, особливо у середовищі середнього класу, віри в державу, посиленні пропаганди нових націоналістичних ідей в особливій, закамуфльованій формі ностальгії за старими лініями конфліктів та інсценування себе як жертв наступу Заходу, що особливо проявляється сьогодні в пропаганді Москви.

Оглядачі також наводять думки аналітиків щодо шляхів подолання небезпеки глобального хаосу та проявів нового агресивного націоналізму, міркування щодо важливості мирних засобів, здатних, наприклад, зупинити нинішню агресивність Росії.

Австрійська ***Die Presse*** інформує про виявлення міжнародними експертами у зоні катастрофи малайзійського «Боїнга-777» нових останків жертв трагедії 17 липня. Газета також повідомляє, що роботі експертів заважають бої та місцеві сепаратисти, які вже використовують частини розбитого малайзійського літака для своїх блокпостів, що є брутальним порушенням всіх міжнародних норм щодо розслідування причин аварії літака. Газета інформує про жорстокі бої українських сил довкола Луганська і Донецька та вказує на постійні обстріли території України з російського боку.

Польська ***Rzeczpospolita*** наводить думки польського політика, євродепутата Павла Коваля – він вважає успіхи українських Збройних сил на сході України значним досягненням нового президента Петра Порошенка, котрий взяв в управління зневірену у своїй армії державу.

А тепер, як вважає Коваль, українська армія довела, що вона в змозі перемагати до зубів озброєних бойовиків з Росії. Євродепутат також попереджає: «Не знаємо ще повної реакції Росії на санкції Заходу та успіхи українців на Сході, тому я ще не поспішав би оголошувати наближення кінця війни. Думаю, що різні форми натиску Росії будуть надалі ще більш інтенсивними». Тому й Коваль закликає Захід, поки не пізно, значно посилити військову підтримку України.

Брюссельська ***EUObserver*** розповідає про нові заходи НАТО щодо посилення військових навчань після «агресії Росії в Україні». Видання цитує генсекретаря НАТО Андерса Фога Расмуссена, котрий наголошує на нових приготуваннях НАТО у світлі перегляду своїх позицій стосовно Росії. Якраз це стане темою нового саміту альянсу, котрий плануєься на початок вересня в Уельсі. Расмуссен також нагадав журналістам у понеділок, що Росія збільшила її витрати на армію на 50 відсотків за минулі 5 років, а країни НАТО за цей час скоротили їх на 20 відсотків.

На думку глави НАТО, цю небезпечну тенденцію необхідно негайно долати. Газета з Брюсселя також інформує про нові військові приготування Москви, цитує президента Росії Володимира Путіна, котрий заявив під час відзначення пам'яті жертв Першої світової війни в Москві 1 серпня, що «світ нестабільний», та зазначив, що «насилля породжує насилля». Бельгійське видання також цитує німецького керівника департаменту відносин із Росією Гернота Ерлера, котрий застерігає, що загострення української кризи наростає до тієї межі, що є загроза «прямого воєнного втручання Росії».

Ерлер також заявив, що «Путін перебуває нині під дуже сильним тиском вдома, щоб не допустити поразки проросійських сепаратистів на сході України». Якщо сепаратисти постануть перед загрозою поразки, то не виключене, на думку Ерлера, втручання з боку Москви, а це, як наголосив німецький політик, «був би жахливий поворот».

5 СЕРПНЯ – МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ ПАМ'ЯТІ ЖЕРТВ ВЕЛИКОГО ТЕРОРУ 1937-38 рр.

«БУДЬТЕ ЗРАЗКОВО НЕЩАДНИМИ», – ПОВЧАВ «ВОЖДЬ»

На початку серпня кожного року – аж до нинішнього відбувалася щорічна, вже традиційна, експедиція українських політв'язнів, жертв сталінських репресій, нащадків репресованих, представників громадських та державних структур, журналістів в урочище Сандармох та на Соловецькі острови. Щорічні прощі в урочище Сандармох та на Соловецькі острови розпочалися з 1997 року, коли в Карелії, поблизу Медвежегорська, були знайдені приховувані НКВД-КГБ місця масових страт і поховань у Сандармосі.

Минулорічна проща була сумною вілейною: виповнилося 75 років масових репресій 1937–1938 років. Саме 5 серпня 1937 року за наказом НКВД СРСР №00447 почала діяти постанова Політбюро ЦК ВКП(б) від 2 липня 1937 року "Про антирадянські елементи". «Розпочалася наймасовіша «чистка» радянського суспільства від «ворожих елементів», які не годилися, на думку Сталіна, для будівництва комунізму… Великий террор тривав 15 місяців і був офіційно припинений постановою того ж таки Політбюро ЦК ВКП(б) 15 листопада 1938 року, хоча репресії, вже в менших масштабах, тривали й надалі. Її теоретично обгрунтував новий нарком НКВД Ніколай Єжов і зредагував сам Сталін.

ЦК ВКП(б) запропонував подати в ЦК склад позасудових органів – «трійок», а також кількість осіб, які мають бути розстріляні або ув'язнені. У кожну республіку, область, район спускалися ліміти на репресування за І і ІІ категоріями (І – розстріл, ІІ – ув'язнення, співвідношення 3 до 1). «Знизу» полетіли звіти про перевиконання лімітів, розгорнулося соціалістичне змагання за їх перевиконання, прохання й вимоги збільшити їх, особливо за першою категорією, висувалися «зустрічні плани». Так, нарком внутрішніх справ УРСР Ізраїль Леплевський тричі звертався за таким збільшенням. Призначений після його розстрілу в січні 1938 року в.о. наркома Александр Успенський – двічі. І Москва їх задовольняла. Дія «трійок» поширювалася на всі категорії населення. Під репресії потрапили «куркулі», «кримінальники», «контрреволюціонери» різних відтінків, «повстанці», «церковники», «шпигуни», «троцькісти», «диверсанти», «шкідники», «буржуазні націоналісти», тобто й українська інтелігенція, яка, за визначенням Сталіна, «не заслуговувала на довіру».

Безперечно, репресії зачепили всі народи, що мали нещастя залишитися в російській комуністичній імперії під новою назвою СССР. Та все ж чи не найбільше постраждав український народ, бо він, з його глибокою релігійністю, волелюбністю, потягом до самостійного господарювання, не годився для будівництва комунізму і його слід було замінити нововиведеним «советским народом»... «Трійки» поєднували в собі слідство, обвинувачення, суд і виконавця вироків. На все слідство відводилося 10 діб. Участь захисника, прокурора, а часом і самого звинуваченого, оскарження вироку та клопотання про помилування не передбачалися, а вирок виконувався негайно після його винесення. Цілком у дусі настанови творця совєцької держави В. Леніна, який учив: «Будьте зразково нещадними... Розстрілювати, нікого не питаючи і не допускаючи ідіотської тяганини» (В.И.Ленин, Полное собрание сочинений, Москва, Политиздат, 1981 г., т. 50, с. 165). І відповідно до настанови «любимца партии и народа» С. Кірова, який учив «Карати по-справжньому, щоб на тому світі був помітний приріст населення, завдяки діяльності нашого ГПУ» (Промова з нагоди 15-річчя ГПУ, цит. за кн.: Сергій Шевченко. Архіпелаг особливого призначення. – К.: Фенікс, 2006. – С. 21.)

На виконання згаданої Постанови «чистка» відбулася і в концтаборах. 1937 рік – це гігантський масштаб репресій, що охопили всі регіони й усі без винятку верстви суспільства – від найвищого керівництва країни до далеких від політики селян і робітників. Це колосальні фальсифікації звинувачень. Це безпрецедентна плановість терористичних «спецоперацій»: «чистки» не міг уникнути ніхто. За 15 місяців кампанії за політичними звинуваченнями в СССР було заарештовано понад 1,7 млн (один мільйон сімсот тисяч!) осіб. А разом із жертвами депортацій і засудженими так званими соціально шкідливими елементами кількість репресованих перевищує два мільйони (Тези Міжнародного товариства «Меморіал», 2007 р.). Її результат – утрата цінності людського життя і свободи, руйнування громадянського суспільства – громадських і політичних організацій, громад, церков, навіть сім'ї. Кожна людина залишалася віч-на-віч з молохом терористичної держави. Кількість жертв репресій, депортацій, воєн і голоду в Україні за часи совєцької влади не піддається підрахунку. Це приблизно третина, якщо не половина українського народу. Американський дослідник української трагедії Джеймс Мейс писав, що нинішня Україна – це соціологічно випалена земля. Нинішній період історії України він визначав як «постгеноцидний». На його думку, процесу інтелектуального і морального занепаду українського суспільства та подальшого зросійщення не змогло зупинити навіть проголошення незалежності. Усі наші сучасні біди – це наслідки сатанинської селекції, під час якої була фізично знищена найкраща частина українського народу, а решта – деморалізована та розбавлена навезеним агресивним «матоязичним населєнієм».

Пам'ятаймо: Великий Терор стався тому, що ми не відстояли свою незалежність у 1918–1920 роках, а неукраїнський за складом і духом уряд Совєцької України у 1920–1930-х роках здав Україну Москві. Чи не тим же шляхом він нас вже, слава Богу, колишній, чужий за складом і духом, уряд сучасної України? Молімося разом із ними за упокій душ убієнних синів і дочок України. І за всю Україну.

Масштаби жертв репресій, депортацій, воєн й голодоморів в Україні за часи совєцько-більшовицької влади становлять від третини до половини нинішньої кількості українців! Це був справжній Геноцид! І нинішня Україна є постгеноцидною державою з усіма відповідними наслідками… Такою є ця страхітлива ціна нашої нинішньої Незалежності!!!

Цього року Українська делегація, очолювана Головою Київського товариства політв'язнів та жертв репресій Григорієм Куценком (одним з останніх політв'язнів совєтської імперії), у зв'язку з неприхованою агресією неосталінського режиму в Кремлі відносно нашої держави відмінила цьогорічну Прощу в Сандармох та Соловки і вперше поїхала в Прощу по Україні – по місцях сталінських репресій, де покладе до пам'ятників, меморіалів та місць масових розстрілів вінки та квіти, запалить свічки пам'яті, вшанує пам'ять жертв репресій панахидами. Маршрут цьогорічної Прощі проляже з Києва до Білої Церкви й Умані. А далі будуть Вінничина, Хмельниччина, Буковина, Прикарпаття, Львівщина, Тернопільщина, Волинь, Рівненщина, Житомирщина… Скрізь, де ступав кривавий чобіт Московщини, який знову сьогодні завис над Україною! Минають роки і століття, а жахливо жорстокий й кровожерливий азійський характер Московської імперії залишається таким же…

Георгій ЛУК'ЯНЧУК

КОМЕНТАР

Чому Україна має йти до НАТО, а не смішити ядерними розмовами

Японія і Німеччина були розгромлені до тла у Другій світовій війні і як країни агресори обидві пройшли через міжнародний трибунал та важкі контрибуції. Сьогодні це два світових економічних гіганти, регіональні лідери. У них немає ядерної зброї, але навряд чи хтось наважиться на них напасти. Тобто не ядерна зброя є стабільною гарантією їхньої національної безпеки.

Індія і Пакистан ядерні держави але ядерна зброя не стримує їх від воєнних конфліктів. Тобто володіння ядерною зброєю в сучасному світі не є гарантією проти воєнних конфліктів. Є дані, що у Ізраїлю також є ядерна зброя, але «Хамаз» не боїться і час від часу обстрілює його своїми ракетами.

Уявімо собі, що у нас сьогодні є ядерна зброя. Ми що – її сьогодні застосували б? Навіть тактичну, не стратегічну. Проти кого, проти Гіркіна на своїй території? Чи проти Росії? А що отримали б у відповідь з боку Росії? А з боку світової спільноти?

Хотілося б також знати, на території яких районів, яких областей будуть знаходитись склади чи арсенали ядерної зброї? З дозволу якої районної ради? І скільки їх буде? Як відомо, такі об'єкти, а також заводи по виготовленню ядерної зброї є цілями для найпершого ядерного удару по них у разі розв'язання ядерного конфлікту, навіть не війни. Сьогодні в Україні таких об'єктів немає.

Ядерні держави через різні розвідувальні системи, в тому числі і космічні, постійно моніторять ядерні об'єкти одна одної. Це ядерне се ля ві. Ми це будемо робити, чи нас це не буде цікавити? Хай нас моніторять, а нам не треба.

Скільки пройде днів, чи навіть годин, після розгляду цього питання у Верховній Раді, щоб Євросоюз скликав негайний саміт і анулював все-все-все, що підписав з Україною? А Рада безпеки ООН буде негайно скликана за ініціативою Росії і одностайно схвалить російський проект резолюції, в якому Україна виглядатиме як загроза миру на всій Землі... Чуркін буде визнаний найкращим оратором року в ООН.

До вечора того ж дня, коли Верховна Рада почне розглядати це питання на терміновій зустрічі з президентом Порошенком будуть разом наполягати панове Камерон, Олланд, пані Меркель, а пан Обама обмежиться тривалою розмовою телефоном, а можливо і по Скайпу. Неформальна коаліція по підтримці України у воєнному протистоянні з Росією завершить своє існування і перетвориться в міжнародну коаліцію по "вихованню" України. Росія в цьому надасть дуже швидку і дієву допомогу. Лавров, публічно відчитуючи Керрі за підтримку України, буде як мантру повторювати: «А я вам что гаварил!».

У Херсонській області є досить велика пісчана пустеля. Кажуть, найбільша в Європі. Випробування ядерної зброї будемо там проводити чи трохи ближче до Криму? Підземні чи наземні, чи в атмосфері, чи краще під водою в Азовському морі? Там все рівно кордон з Росією не делімітований. Правда, море мілкувате. До біса нам там всілякі міжнародні заборони на випробування ядерної зброї. Що захочемо те і зробимо.

До 15 вересня Кабінет Міністрів повинен направити до Верховної Ради проект Державного бюджету на 2015 рік. Коли наші науковці, військові, економісти, фінансисти і взагалі серйозні люди раптом візьмуть і зроблять реальні розрахунки, скільки зарубіжних мільярдів, матеріальних і людських ресурсів і скільки років буде потрібно, щоб реалізувати цей фантасмагоричний проект, то прем'єр Яценюк скаже, що витратна частина бюджету на 5 років відміняється, бо вона вся піде на створення тільки підвалин для реалізації ядерного статусу України.

Одним словом, не потрібно смішити і водночас лякати людей. Хай запитають розумних науковців, військових, спеціалістів по глобальній та регіональній безпеці і вони розтлумачать, як в сучасному світі абсолютно реально можна створити свою надійну систему національної безпеки. І у відповідності з можливостями своєї економіки. А найкраще поступово, але вперто рухатися, якщо потрібно то і повзти до системи колективної безпеки, тобто до НАТО.

Євген МАРЧУК,
колишній Прем'єр-міністр України, колишній голова СБУ, генерал армії України, кандидат юридичних наук
Радіо Свобода

ПОЗИЦІЯ

КОМПАРТІЮ – ЗАБОРОНИТИ НАВІЧНО

Конгрес Українських Націоналістів пікетує окружний адмінсуд м.Києва щодо заборони КПУ

Нещодавно представники Київської Міської Організації Конгресу Українських Націоналістів разом із друзями з націоналістичних та демократичних громадських організацій міста Києва та українських політичних партій взяли участь в акції біля окружного адміністративного суду Києва з вимогою продовжити розгляд позову Міністерства юстиції про заборону діяльності Комуністичної партії України.

Учасники заходу вимагали від суду довести до успішного завершення справу про заборону КПУ: «У новій Україні не повинно залишитися політичних сил, які ненавидять власний народ, підтримують окупантів і працюють на знищення своєї країни!»

На наступному засіданні, яке розпочнеться 14 серпня о 10:00 год., суд має намір ухвалити рішення за клопотанням про призначення лінгвістичної експертизи публічних висловлювань голови КПУ Петра Симоненка на предмет сепаратизму.

Також суд задовольнив клопотання про витребування у Державної інвестиційної служби матеріалів про реєстрацію КПУ.

Прес-служба КУН

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Віктор Суворов: «ЄВРОПА ВТРАТИЛА ІНСТИНКТ САМОЗБЕРЕЖЕННЯ»

Не витрачатиму час і слова, щоб представляти найпопулярнішого на пострадянському просторі історика. Зізнаємося собі, ми всі, хто вміє і любить читати, давно вже дивимося на великий період нашої історії його очима. Додам тільки, що Віктор Суворов відчуває себе українцем. Це не лише в його вітанні: «Слава Україні! Героям слава»! Це в безлічі деталей. Втім, переконайтеся самі. Віктор Суворов відповів на запитання Укрінформу.

ПУТІН ДІЄ ТАК, ЯК ДІЯЛИ ХРУЩОВ В УГОРЩИНІ, А БРЕЖНЄВ У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ

– У вашій книзі є фраза: «Россия не терпит нормальных стран рядом, иначе все ее граждане поймут, что с ней что-то совсем не так». Радянський Союз мав розширюватися, оскільки не міг довго існувати поряд з іншою нормальною державою. Ви писали це стосовно радянської Росії, чи змінилася, на Вашу думку, самоідентифікація Росії зараз?

– У 1956 році Радянська Армія втопила в крові народну революцію в Угорщині. Як би це дико не звучало, але це була суто оборонна операція. Народ Угорщини піднявся проти своїх зажерливих вождів і проти їх охорони, укомплектованої відбірними негідниками, готовими на будь-які злочини. Якби народ Угорщини переміг, то це стало б прикладом для інших пригноблених народів, у тому числі й для народів Радянського Союзу. Такого розвитку подій кремлівські вожді не могли допустити. Витоптуючи чоботами свободу в сусідній країні, вони насамперед рятували і захищали себе і свою владу. Вони гасили пожежу революції в будинку сусіда, щоб ця пожежа не перекинулася на їхні володіння.

В 1968 року Радянська Армія придушила народні заворушення в Чехословаччині. Ваш покірний слуга доклав руку. Вуха досі горять від сорому. Замполіти нам прямо ситуацію пояснювали: операція оборонна, інакше ця зараза до нас перекинеться. З цих пояснень, до речі, і почалося моє протверезіння.

І ось ми в новому тисячолітті. Путін веде війну проти України. Щоб зрозуміти дії супротивника, потрібно перш за все визначити мотиви і цілі. Так от: Путін, так само, як його попередники, веде «оборонну» війну. Народ України скинув кримінального пахана, який прокрався, і його банду. Приклад України – пряма і смертельна загроза Путіну і його банді.

Путін діє так, як діяли Хрущов в Угорщині, а Брежнєв – у Чехословаччині.

Якась розумна людина одного разу про сучасну Росію сказала: там залишилося все як було, тільки в іншому вигляді. Тобто форма змінилася, а суть колишня.

– Ви написали, що Друга світова війна була розпочата комуністами в 1930 році проти мужиків Росії, України, Білорусії. Що Ви мали на увазі?

– Так, саме так. Після колективізації і Голодомору народ України жахи радянсько-німецької війни сприймав якось звично. Він у ці жахи вже втягнувся, звик. Колись давно виступаю в Нью-Йорку. Зал невеликий, народу набилося трохи більше граничної місткості: росіяни, євреї, українці. І я звернув увагу поважної публіки на дивовижний факт: українська мова співуча, народ талановитий, пісні любить, але дивна справа – про радянсько-німецьку війну українці склали всього одну пісню «Ой, Дніпро, Дніпро, ты силен, могуч». Встає біблейного вигляду старець з білою бородою і заперечує: помиляєтеся, чоловіче, пісню написали два московські євреї. Він виявився правий: народ України про радянсько-німецьку війну не склав ЖОДНОЇ пісні. Бо після того, що було в 1930-х роках, народ України радянсько-німецьку війну не сприймав ні як «велику», ні як «вітчизняну».

– Ми з вами в одному інтерв'ю писали про деградацію силових структур РФ, думали, що ГРУ і ФСБ розвалилися. Але раптом виявилось, що вони всі живі, всі є, вони знайшилися в СБУ, в нашому Генштабі, в українському парламенті, що вони супроводжують православні святині до Києва. Виявилось, що російська машина сильна. Так, ми в Україні не провели люстрацію, розслабилися, сиділи на газовій голці. Але які головні помилки України у війні, що відбувається? І що потрібно виправляти в першу чергу?

– Не мені, з Лондона, давати поради великому народу України. І без моїх порад народ зрозумів, що потрібно робити: валити пам'ятники лисому ідолу, який продав Україну німецькому кайзерові, гнати з влади злодіїв, бандитів і вбивць, комуняк і гебню, позбавляти українського громадянства тих, хто зраджує Україну, а тих, хто підняв зброю проти своєї Батьківщини, бити, на крики про пощаду уваги не звертати. Мій мудрий, талановитий і працелюбний народ знайде вірний шлях у мороці. У цьому в мене сумнівів немає.

– На Вашу думку особа Путіна вивчатиметься в главі історичної психіатрії? Він гравець або псих, що мріє про місію і наступність?

– Естонці, м'яко кажучи, недолюблюють Путіна. І литовці. І латиші. І поляки. І грузини. І молдавани. Тепер ще й українці. Якщо все оточення не любить його і ним створене суспільство, то чи не час йому і народу, яким він править, подумати: може бути ми в чомусь не праві? Але йому явно бракує розуму таке запитання поставити, а вже тим більше – на нього відповісти.

– Скажіть, чому нинішній РФ так важливо зберегти міф про спільну колиску триєдиного народу? Адже доходить до смішного: вони скуповують на аукціонах і ховають усі старожитності, що доводять стародавність України-Руси! Навіщо? Вони завжди будуть сильнішими у військовому плані і багатшими на ресурси, але навіщо їм обов'язково прагнути бути старішими?

– Навіть для психолога-початківця діагноз однозначний: комплекс неповноцінності.

ЗА СВОЇ ЦІННОСТІ ЄВРОПА НЕ БОРЕТЬСЯ І БОРОТИСЯ НЕ БУДЕ

– Іноді мені здається, що Німеччина і так упала. Вона так міцно сидить на путінській енергетичній голці. І що країни Заходу, як і 75 років тому, гнали під виглядом металобрухту в СРСР бомбардувальники та авіаційні двигуни із Франції, танкові двигуни БМВ із Німеччини, танки Віккерс і Карден Ллойд з Британії, так і зараз не в силах відмовитися – хто від газу, хто від контрактів, хто від фінансового капіталу. Ми не віримо в європейську стійкість проти російської корупції. Але чи готова Європа захищати хоча б свою свободу і цінності?

– Ні. За свої цінності Європа не бореться і боротися не буде. Один приклад: у великих містах Європи безкрайні квартали заселені мусульманами, які європейських цінностей не визнають, які не бажають вписуватися в місцеві традиції і порядки. Вони не хочуть працювати, не дотримуються законів, серед них висока злочинність, вони енергійно плодяться. Марсель, оспіваний поколіннями письменників і поетів, це вже не Європа. Це мусульманська твердиня. Приїжджайте у Бірмінгем або у Барселону, в Мадрид або Манчестер, без зусиль, просто по запаху, знайдете загиджені квартали, населені бородатими мужиками в тапочках і білих сорочках по коліна і жінок, по самі очі закутаних у чорні простирадла. Це нашестя, якому Європа протистояти не збирається. В інших питаннях самозахисту – така сама ситуація. Інстинкт самозбереження Європа втратила.

– Це перебільшення – сказати, що ми зараз воюємо на безлічі фронтів? Що, крім самого Фронту, церква – фронт, історія – фронт, телебачення – фронт? Який, після головного Фронту, другий головний за важливістю?

– Головний фронт – економічний. Якщо Україна зуміє створити таку економічну модель, за якої люди охоче і старанно працюватимуть, то всі інші проблеми відійдуть на другий план. Якщо життєвий рівень учителя, інженера, простого робочого стане вищий, ніж у Росії, то проблеми Криму, Донецька, Луганська відпадуть самі собою. Україна має всі умови для того, щоб стати однією з найсильніших і найбагатших країн Європи. Немає нафти і газу? Не треба засмучуватися. Я чотири роки працював у найбагатшій країні світу – Швейцарії. Там немає взагалі жодних викопних ресурсів. У них немає навіть будівельного піску, завозять із Італії. Але там живе талановитий і волелюбний народ. Цього вистачає для процвітання країни. До речі, цей народ категорично відмовився надіти на себе ярмо європейської соціалістичної бюрократії. Та й з мусульманським засиллям якось справляється. Нещодавно швейцарці всенародним референдумом вирішили: жодних мечетей у нас не буде.

– На Ваш погляд, як військового історика, що потрібно робити в період воєнних дій у першу чергу? Ви бачите помилки АТО?

– Війна ненажерлива в самому прямому розумінні. Війська потрібно вдягати, годувати, забезпечувати зброєю, боєприпасами, паливом, запасними частинами, медикаментами, інженерним майном та всім іншим. Тому всі великі полководці минулого насамперед відрізали своїх супротивників від їхніх баз постачання. Полководці України це розуміють без моїх порад. Бажаю їм успіху. Якщо зумію побачити якісь помилки в тактиці або стратегії, то шепну на вушко. Є кому. Від публічних порад через газету утримаюся. Але, повторюю, Україна цілком обходиться без моїх порад.

– Нам потрібна залізна стіна на кордоні з РФ?

– Потрібна. У бур'яну потрібно відсікти корінь.

– У нас є шанс повернути Крим?

– Щойно Україна стане на правильний шлях економічного розвитку, і Крим і Східні регіони самі проситимуться туди, де краще.

– Як будувати відносини з населенням, яке так міцно засіло мізками в СРСР? Вони їдять із загального бюджету і ненавидять все українське.

– Тих, хто відкрито виступає проти України, позбавляти громадянства, і нехай їдуть туди, де булки на гілках ростуть. Хоч у Швейцарію.

Я ЖИВУ В УКРАЇНІ. ЩОНОЧІ

– Нещодавно було опубліковано цікаве інтерв'ю одного польового командира, який емігрував із Чечні. Таке схвальне посилання в Україну, прохання не ототожнювати воюючу чеченську потолоч із народом Чечні і не забувати, хто замовник. І там була така фраза: надіється тільки на себе. Європа проковтнула і смерть Литвиненка, і вбивство в літаку польської еліти, вам вона не допоможе. Ви дійсно думаєте, що падіння польського літака – вбивство?

– Повністю згодний з тим, що народу України сподіватися треба тільки на себе, і з тим, що чеченці – це одне, а наймані негідники з автоматами – щось інше. Я зустрічав у житті чеченців, перед мужністю і мудрістю яких вклоняюся. Моя нова книга «Облом» присвячена пам'яті історика Абдурахмана Авторханова, видатного розвідника минулого. Для мене чеченець Авторханов – недосяжний зразок того, як потрібно писати історію: просто, ясно, посилаючись на відкриті та всім доступні джерела.

– А що ви думаєте про Литвиненка?

– Саша Литвиненко був мені другом. Мені він першому подзвонив із госпіталю і повідомив, що його трохи отруїли, що скоро він стане на ноги. Але він так ніколи і не піднявся. З кожним днем йому ставало гірше і гірше. Знаючи деякі подробиці цієї жахливої історії, заявляю: це було вбивство. Політичне вбивство. Перший в історії терористичний акт із використанням радіоактивних матеріалів.

– А про загибель польського літака?

– Про загибель польського літака судити категорично не беруся, у мене немає вичерпної інформації для однозначного висновку. А ось із загибеллю малазійського літака все абсолютно зрозуміло. Росія дала терористам зброю, не розуміючи, до яких наслідків це призведе. Існує образ: мавпа з гранатою. Я б пішов далі: мавпа не сама знайшла гранату, але отримала її з волохатої лапи іншої такої ж безглуздої тварини.

Великий воєнний начальник з Москви обурився: офіційний Київ проводить так звану антитерористичну операцію проти народу своєї країни, чому ж над районами бойових дій не було закрито повітряний простір?

На це запитання блискучу відповідь дав мій друг Марк Солонін: народ по небу не літає. Якщо погодитися з московським начальником, якщо війну на Сході України вважати каральною операцією проти народу власної країни, то це винятково наземна операція. Тому українській армії немає чого використовувати зенітні ракети: нікого в небі збивати. Тому повітряний простір немає чого закривати.

– Я так і не знайшла законодавчої заборони в 2002 році про Ваш приїзд в Україну, хоча своїми вухами чула, як він виносився на парламентській сесії. А нещодавно одна з партій поставила пряме запитання про Ваш приїзд. Не збираєтеся додому?

– Я живу в Україні. Щоночі. Але кожний ранок повертаюся на якийсь дивний острів і довго не можу зрозуміти, куди це мене занесло. Летіти додому готовий прямо зараз. У минулі роки давно був би вдома. Але зараз вирішую не я, а лікарі. Сподіваюся, змилуються.

Лана САМОХВАЛОВА

НЕЗАБУТНІ

ЗАТУЛИВІТРІВСЬКІ ЧИТАННЯ НА КОЗАЦЬКОМУ ШПИЛІ

Кінець липня. Осердя літа. На Козацькому шпилі Канівських гір таке яре сонце над головою, а на козацькому хресті червоного граніту промені круг портрета Володимира Затуливітра здаються іще теплішими й дві білі троянди лягають мов на гарячі долоні. На столі розкладаємо для гостей книжки поезії, видані Фондом та газети з підбірками творів Поета й статтями про нього. Є тут і пачки книжок для бібліотек визволених міст Луганської та Донецької областей.

Урочисто й сумно лунає «Дума» Кирила Стеценка (онука), виконана автором на сопілці. Наш вірний ведучий поет Петро Засенко починає урочисте відкриття Дванадцятих Затуливітрівських читань. Від господарів черкаської землі гостей вітає голова Канівської районної ради Дмитро Шелест. Ми зібрались тут з усієї України, щоб освіжитись і наснажитись високою поезією Володимира Затуливітра, витонченого лірика, філософа, відтворювача національної автентичності рідної мови. Та з голови не йдуть останні вісті з фронту й пригадується Затуливітрове, ніби зараз написане: «... і знову, як і вчора, найчубіші – не ми, сини на тік лягають, як снопи.» Від цих тяжких думок сама собою народжується молитва за мир: «Боже великий, єдиний, нам Україну храни...»

Загладивши порушений спокій могил «Вічною пам'яттю», переходимо під благодатний прихисток тінистого саду Володимира Затуливітра, де під червоною калиною Канівська «Просвіта» вже розгорнула жовто-блакитне знамено. Знову старезна бучацька яблуня по-рідному обіймає портрет Володимира Затуливітра у вишиваним рушнику. Рідний садок, який переходить у ліс, захищає нас від сонця й так легко дихається дніпровим вітром, і ногам хочеться «нарадітись босої ходи» оцими ніжними отавами. Прохолоджуючись джерельною водою (Чи не з Роженої криниці, що осьде за півсотні кроків, набрана?), слухаємо виступи поетів: Наталку Поклад, Віру Носенко, Василя Солов'я, Сашка Сопронюка, Віктора Коренчука. Письменниця Раїса Харитонова, яка завжди палко читає вірші Затуливітра, цього разу зазнімкувала нам ці прекрасні миті. Радіємо блискучому скрипковому диву Кирила Стеценка (онука) і його досконалому розумінню утаємничених поезій Володимира Затуливітра, які він нам прочитав і розтлумачив своє бачення безмежного світу Поета. Чим обдарованіша людина, тим більше відкриває в іншому таланті й нам грішним.

Слухаємо просвітян із Черкас і Канева. Мудре слово очільниці Черкаської обласної організації «Просвіта» ім. Т. Г. Шевченка, учительки гімназії «Берегиня» Олени Фещенко чудово доповнило прекрасне читання віршів її учнями Юлією Тичковою, Віталієм Хоменком та Данилом Токарем. Хоч тепер вони уже студенти, та іще учнями виступали і в Києві, і в Черкасах, і в Бучаку із своїм художнім керівником і організатором черкаською вчителькою Валентиною Прилуцькою. Із ними на рівних змагалися учениці Бобрицької ЗОШ Яна Хруленко та Катя Шаповал із своєю учителькою Наталею Романюк.

Віра Носенко представила затуливітрівцям дві свої нові, щойно видані, книжки поезії. Заслужений діяч культури Василь Довжик майстерно прочитав прозу Володимира Затуливітра «Віч-на-віч. Міти».

Сторінка «Незабутні» цього року була присвячена малознаному поету Ярославу Веприняку, який прожив лише 30 років і залишив нам книжку віршів «Ворожба вітру». Її представив нам його батько Дмитро Веприняк, професор Київської гуманітарної академії.

Кирило СТЕЦЕНКО (онук) та редактор НДРК «Культура» Світлана СВИРИДКО

Тепле слово промовили і виконавчий директор Сумського земляцтва у Києві Ірина Родченко, і голова Великописарівського земляцтва Олександра Баклан, які долучилися до організації Читань разом з Народним депутатом Верховної Ради від Канівщини Леонідом Даценком (Він не раз бував у Бучаку).

На читання нам зателефонував Олександр Вертіль, очільник письменників Сумщини, із села Верхосулка Білопільського району, де земляки Володимира Затуливітра в той же час вшанували двох великих митців Літературно-мистецьким реквіємом «Задзвеніли струни у душі моїй», присвяченим 70-річчю від дня смерті Олександра Олеся та його сина Олега Ольжича.

На завершення традиційно вклонились доземно Світочу нашому на Чернечій горі Затуливітровою співочою калиною. Для нас – «...за Словом – Бог, а третій – він, Тарас».

Уже пізньою дорогою додому подумалося: якщо ми отак, як сьогодні, усі гуртом оберігатимемо нашу культурно-історичну пам'ять, нам не страшні ніякі агресивні маніяки; за нами майбутнє світу.

Любов СНІСАР,
голова Фонду Володимира Затуливітра

Голова фонду Володимира Затуливітра Любов СНІСАР та директор Літературного музею Володимира Затуливітра у с. Яблучне Лідія КОВАКА

Поет Петро ЗАСЕНКО та очільниця Черкаської обласної організації «Просвіта» ім. Т. Г. Шевченка, учителька гімназії «Берегиня» Олена ФЕЩЕНКО із своїми учнями Юлією ТИЧКОВОЮ, Віталієм ХОМЕНКО та Данилом ТОКАРЕМ

ДУМКИ З ПРИВОДУ

БАЛАДА ПРО ДЕСЯТЬ ГРИВЕНЬ,

або Дзвіниця у кожного своя

Якось гуляв я на шотландському весіллі. Меткий і говірливий тамада влаштував черговий конкурс. Показував звіддалік купюри шотландських фунтів різних номіналів. Завдання – згадати/вгадати, хто з історичних постатей на якій зображений. Коли дійшло до «сотні», якийсь хлопчик назвав Воллеса. «What a mess!» – вигукнула літня жіночка, що сиділа зовсім поруч… «Лондаааааанка» – подумав я…

Вільям Воллес був не зовсім таким, яким його показав у художньому фільмі «Хоробре серце» Мел Гібсон (1995 р; його режисура і виконання головної ролі). В основу кінокартини покладено епічну поему Сліпого Гаррі «Діяння сера Вільяма Воллеса, рицаря Елдерслі» (XV ст.). І, мабуть, не таким, як у пісні «William Wallace» німецької групи «Grave Digger» (альбом «Tunes of War» (1996 р). І, ймовірно, не таким, як у пісні «Iron Maiden» «The Clansman» (альбом «Virtual XI» (1998 р.), де у приспіві звучить лише «Freedom» («Свобода»). Гадаю, по-своєму його бачать ірландська група «Cruachan» (пісня «Rebell»), німецька група «Landser», Тем Грінхілл (російська менестрель-виконавиця Наталья Новикова; пісня «Braveheart»). Інший він і в комп'ютерній грі «Highland Warriors». Але він був. Може, й не кіношно-лакований. Але точно був. І хотів свободи своїй нації. І щоб їй ніхто не вказував, як жити, яким богам молитися, якого жупана одягати. Для цього взявся за меч. І це важко заперечити. І навряд чи про нього забудуть. Навіть якщо нападе амнезія. Не дасть Монумент Воллеса – 67-метрова вежа, встановлена на його честь у шотландському місті Стерлінг (1869 р.)…

Про шотландське весілля я пожартував. Відбувалося те все в Києві. В їдальні Академії прокуратури України. І весілля те українське. І про купюри йшлося теж українські. І вигукнула літня жіночка, що сиділа зовсім поруч, таки «Какой ужас!», коли почула червоноганчірне для «мааааскві-чєй» слово «Мазепа». Саме це прізвище вигукнув хлопчик, коли побачив рідну українську десятку. І подумав я не про Лондон…

«А що ж наш Мазепа?» – запитаєте ви. Можете навіть з іронією. Дозволяю. Я – добрий. Але тільки сьогодні. Хоча ні. Ще й завтра післязавтра… А Мазепа – найвідоміший у світі український правитель. Йому присвячено майже 200 гравюр (роботи М.Бернінгротга, І.Щирського, Д.Галяховського, Л.Тарасевича, І.Мигури та ін.), майже 50 картин (образ романтичного гетьмана виторив пензель як невідомих художників, так і Т.Жеріко, Л.Буланже, Г.Верне, Е.Делакруа, Є.Харпентера, М.Геримського А.Деверія, Ю.Коссака та ін.), більше 20 музичних творів (М.Балфе, С.Рахманінова, Ф.Ліста, Ф.Педреля, П.Чайковського, Ш.Пурні, К.Педротті, Дж.В.Гінтона, П.Сокальського, М.Гранваль, Ж.Матіаса, О.Титова та ін.), значна кількість літературних творів (Ю.Словацького, В.Гюго, Дж.Байрона, О.Пушкіна, Ф.Булгаріна, Г.Асакі, Т.Шевченка, Б.Лепкого, К.Рилєєва, В.Сосюри, А.Стаховського), скульптури, художні фільми… Зрозуміло, що Мазепа не ангел з крильми. І тим більше – з німбом. Його постать – неоднозначна. Але хто однозначний? Чи ж є такі?..

Як виявилося – і досі для москвичів (чи й багатьох росіян поза межами їхньої столиці) Мазепа – це «кошмар»: чи це так вони бояться його через постійні потуги в цьому напрямку офіційного агітпропу, майстер-класи якому давалися ще в сталінську добу (бо в народі продовжують жити-поживати штамповані в кремлівських кабінетах ідеологеми-агітки), чи це в них продовжує розкошувати генетично закодований (і з часом – модифіковано-гіпертрофований) «кошмар» проти всіх, хто говорить іншою (своєю) мовою, має інших (своїх) героїв, хоче жити по-іншому (по-своєму). Світ різний. Світ оригінальний. Світ різно-оригінально-неповторний. І в цьому його привабливість і неосягненність. Ця його різність-оригінальність – річ органічна, спродукована тривалою еволюцією. Це – його «природнє право», кажучи мовою юристів. Психологи радять відпустити проблему, яка вас турбує. Чи не час росіянам скористатися цією мудрою порадою? Чесно кажучи, хочеться, щоб вони так і зробили. Бо їх шкода. Шкода, адже вони не можуть позбутися своїх комплексів. Та не шукайте ви трісочок у чужих очах, а повиймайте колоди зі своїх. Зрозумійте: для людини, яка вважає себе поляком («Jestem Polak!») Іван Сусанін ніколи не буде героєм. Як і Мінін з Пожарським.

В'ячеслав ВАСИЛЬЧЕНКО,
письменник,
триразовий лауреат «Коронації слова»

ДО 500-Ї РІЧНИЦІ БИТВИ ПІД ОРШЕЮ

ПОДВИГ СЛАВНИХ ПРАДІДІВ

8 вересня 2014 року виповниться 500 років з часу перемоги об'єднаних військ Великого князівства Литовського, Руського і Жемайтійського та Королівства Польського над військом Московського царства у битві під Оршею.

Ця битва є однією з найславетніших сторінок в історії українського, білоруського, литовського та польського народів, коли їхнє військо на чолі з українським князем Костянтином Івановичем Острозьким, на той час Гетьманом Великого князівства Литовського, Руського і Жемайтійського, розгромило військо московитів під Оршею на р. Кропивній. Битва під Оршею – це досвід спільних зусиль різних народів центральної Європи у боротьбі за свою свободу та незалежність.

Велике князівство Литовське, Руське і Жемайтійське було однією із найбільших держав Європи. Власне, литовці становили меншість з-поміж населення держави. До складу князівства входили переважно білоруські й частково українські землі. Офіційною мовою князівства була руська мова, що містила елементи не тільки білоруських, але й українських говірок. У певному сенсі князівство продовжувало політичні й культурні традиції Київської Русі. Тому українське й білоруське населення, принаймні його еліта, сприймало Велике князівство Литовське як «свою державу».

У період Середньовіччя Волинь стала осердям української аристократії. Саме тут зосереджувалися володіння знаних українських князівських родин. Після розпаду Київської Русі й пізнішої втрати Галицько-Волинської держави, саме вони виступили продовжувачами давньоруських політичних та культурних традицій. Серед найпотужніших була династія князів Острозьких. Князь Костянтин Острозький (1460–1530) уславився насамперед як полководець та адміністратор. «Діяльність Костянтина Івановича об'єктивно сприяла утвердженню ідеї, що Русь-Україна є землею, якою правлять свої суверени. На самому ж надгробку князя, котрий знаходився в Успенському соборі Києво-Печерської лаври, його зобразили з короною. Так тоді зображували переважно королів».

Наприкінці 1512 р. між Великим князівством Литовським та Московією спалахнула нова війна за білоруські та українські землі, яка тривала до 1522 року. Одним із визначальних епізодів цієї війни була битва під Оршею 8 вересня 1514 року.

Під час кампанії 1514 року Василь III захопив білоруський Смоленськ. У битві під Оршею московське військо хотіло узяти реванш за поразку від армії Великого князівства Литовського і Руського 1508 року. Однак раптовий марш «литвинів» (так у джерелах називали тоді не тільки етнічних литовців, але й білорусів та українців) з Вільна під Оршу, змусив нападників відступити на лівий берег Дніпра.

Об'єднаним військом командував волинський князь Костянтин Острозький. Сподвижниками Костянтина у битві під Оршею були литовський князь Юрій Радзивіл «Геркулес» і поляки Януш Сверчовський та Войцех Самполинський.

Армія Великого князівства Литовського і Руського складалася із українських, білоруських, литовських, польських загонів та невеликої кількості європейських найманців – загалом тридцять п'ять тисяч чоловік. Половина цього війська припадала на Коронне військо, тобто Корону Польську. Крім етнічних поляків, у Коронному війську було чимало українців (галичан, волинян, холмщаків та подолян). Трохи менше становили «литвини» (етнічні литовці, білоруси, українці з Полісся, Київщини, Сіверщини). Було також небагато литовських татар і найманої сербської кінноти. Чисельність Московського війська, очоленого воєводою Іваном Челядніним, сягала 40 тисяч кінноти.

Князь Острозький застосував новаторство у бойових діях при Орші, що стало предметом вивчення та наслідування його сучасниками. Він навмисне імітував відступ, завівши противника під залп своєї артилерії. Розгром московської армії під Оршею був тотальним. Було знищено чи втопилися в Кропивній та Дніпрі понад 30 тисяч московського війська, близько 8 тисяч солдатів було взято в полон.

Основну роль тут відіграли білорусько-українські війська. Військо московитів втратило понад дві третини особового складу, з 11 воєвод у полон потрапило шість, двоє загинуло і лише троє врятувалось втечею. У полон було взято 37 значних бояр, 2 тисячі дворян, захоплено багаті трофеї, у тім числі всі московські прапори. Серед трофеїв знайшли і тисячу кайданів, які Василь III приготував для вояків Великого князівства.

3 грудня 1514 р. населення Вільна (сучасний Вільнюс) вітало Костянтина Острозького. На його честь було збудовано тріумфальну арку, через яку він на чолі свого війська в'їхав у столицю Великого князівства Литовського, Руського і Жемайтійського.

Звістка про Оршанську битву облетіла європейські країни. Були навіть спеціально видані чотири брошури латиною та німецькою мовою, в яких король Зигмунд I та нунцій Пізо розповідали про битву папі Леону X.

Доброю пам'яткою про цю битву є картина «Битва під Оршею», намальована її учасником, учнем знаменитого художника Лукаса Кранаха Старшого. Цікаво, що на одному полотні він змалював різні моменти битви, і тому князь Острозький намальований там аж тричі. Ця картина є чи не найкращим баталістичним полотном доби Відродження і нині милує око глядачів у Національному музеї Польщі, що у Варшаві.

У «Волинському короткому літописі» є поетичний опис Оршанської битви, в якому прославляється князь Острозький. Автор «силу велику московську» прирівнює до «раті татарської», таким чином наголошуючи на тому, що ця битва була своєрідним цивілізаційним конфліктом між «Європою» та «Азією». Оршанська битва збереглась і у фольклорі. До нас дійшла білоруська народна пісня «Ой, у неділю пораненько…», у якій оспівується ця битва.

Князь Костянтин Острозький побудував на честь перемоги дві православні церкви у Вільні – Пресвятої Трійці та Свято-Микільську. До сьогодні збереглась церква Пресвятої Трійці – головний храм монастиря Василіанського чину. У богослужінні використовується українська мова.

Велике князівство Литовське, Руське і Жемайтійське обстояло свою незалежність. То була спільна перемога коаліційних сил народів, яка зупинила експансію Московського царства. Оршанська перемога протягом багатьох століть давала наснагу центральноєвропейським народам у боротьбі з іноземними загарбниками. Відзначення цієї перемоги має важливе значення для патріотичного виховання громадян України, збереження історичної правди і пам'яті про славне минуле та велич Української держави, формування почуття гордості за свій народ та утвердження України, як європейської держави. Відзначення битви під Оршею на загальнодержавному рівні дасть можливість українцям переосмислити власну історію, сприятиме налагодженню співпраці та розбудові добросусідських взаємин з європейськими країнами.

А. КРУТИЙ

ІРОНІЯ СЛОВА

Сергій БОРЩЕВСЬКИЙ

«Нашей Родиной Россией
Дядя Путин управлял,
Быть стране великой сильной
Он однажды помечтал.»

«Путинята родные
Жизнь дала вам Россия.»
Із книги Ірини Кононової «Путинята»

ПУТІНЯТА

На Землі країн багато,
Й не злічити малюків,
Скрізь і завжди мама й тато
Родять їх споконвіків.

Лиш Росія тут новатор,
Бо нема у них малят:
Вся Росія – інкубатор
З виробництва путінят.

Путінята без упину
Там плодитись мають хист,
Бо затрахав всю країну
Дядя Путін-кагебіст.

Бо немарно в цілім світі
Кожне місто і село
Від Гаїті до Таїті
Знає вже, що він Хуйло.

Вся Росія інкубатор,
З виробництва путінят,
Щоб на полюс чи екватор
Міг послати варіят.

Що йому Обама й Нуланд,
Меркель-Шмеркель, ла-ла-ла...
Підростає Путінюгенд
Для кремлівського Хуйла.

Отака там чудасія,
Бо в Росії ненасить:
Як життя дала Росія,
То вона й відніме вмить.

Вирушають гонористі
На війну, як на парад,
Тільки дехто «грузом двісті»
Повертається назад.

Дяді Путіну плювати,
Чи загиблі чи живі,
Як не стане путіняти,
То наплодяться нові.

Вся Росія інкубатор
З виробництва путінят,
Бо при владі там диктатор,
Плутократ і просто кат.

НАША МОВА КАЛИНОВА…

ЯК МИ ГОВОРИМО І ПИШЕМО

Неправильно	Правильно
Коньюктура…	Кон'юнктура…
Кровопідтоки на спині…	Синці на спині…
Рідка маса…	Рідина…
Надання допомоги…	Подання допомоги…
Шкідливий непотріб…	Шкідливі відходи…
Безтолкове пояснення…	Безладне (недоладне) пояснення…
Брюшна порожнина…	Черевна порожнина…
Народно-господарський комплекс…	Народногосподарський комплекс…
Укромне містечко…	Затишна (тиха, відлюдна, безлюдна) місцинка…
Целомудрена дівчина…	Цнотлива дівчина…
Це буде іменник…	Це іменник…
Вертітися під ногами…	Крутитися (плутатися) під ногами…
«Круглий стіл» відбудеться в редакції…	Круглий стіл буде проведений у редакції…
Замешкатись…	Забаритися, загаятися…
Виробляєма продукція…	Виробльована продукція (продукція, яку виробляють)…
До останнього ступеня…	До краю…
Приймати близько до серця…	Брати близько до серця…
Скільки душі завгодно…	Скільки завгодно…
Тріщати по всіх швах…	Тріщати скрізь…
У відповідності з угодою…	Відповідно до угоди…

Підготувала Марія ВОЛОЩАК

Практичні посібники Марії Волощак **«Особливості правопису, відмінювання та походження імен», «Неправильно – правильно. Довідник з українського слововживання», «Збірник мовностилістичних порад лінгвістів, літературознавців, публіцистів», «Складні випадки правопису та відмінювання прізвищ і географічних назв»** можна замовити за тел.: (044)353-19-77, моб.: (095)718-98-00, (068)789-59-12, e-mail: **voloschak@yandex.ru**

НА ЧАТАХ

НАТО: Росія може здійснити вторгнення в Україну

НАТО застерігає від прямого російського вторгнення на територію України під прикриттям «гуманітарної місії», повідомила 6 серпня інформагенція Reuters.

За даними Альянсу, зараз на кордоні з Україною сконцентровано близько 20 тисяч російських солдатів. «Ми не будемо вгадувати, що задумала Росія, але ми можемо бачити те, що Росія вже робить, і це викликає велике занепокоєння», – йдеться у заяві речниці НАТО Оани Лунгеску.

Погіршення гуманітарної ситуації на Донбасі є наслідком дестабілізації регіону Москвою, йдеться у заяві. У НАТО закликають Росію відвести всі її війська від українського кордону, покласти край постачанню зброї та проникненню бойовиків через кордон та вплинути на проросійських сепаратистів.

Раніше прем'єр-міністр Польщі Дональд Туск сказав, що отримав нову інформацію щодо зростання вірогідності прямого російського вторгнення в Україну. Зі схожою оцінкою напередодні виступив міністр закордонних справ Польщі Радослав Сікорський.

Видавець Конгрес Українських Націоналістів
Засновник та шеф-редактор – Степан Брацюнь, головний редактор – Марія Базелюк.
Редакційна колегія: Іван Белебеха, Іван Головацький, Ярослав Радевич-Винницький.

Адреса редакції: 01001, вул. Хрещатик, 21, пом. 111, м.Київ; тел./факс (044) 279-78-08 e-mail: nacija@ukr.net
Адреса видавця: 01004, вул. Антоновича, 36, м. Київ, тел./факс 235-37-61

Реєстраційне свідоцтво: Серія КВ № 7970, видане Державним комітетом інформаційної політики, телебачення та радіомовлення України 08.10.2003 р.
Передплатний індекс: 09715
Банківські реквізити: СПД Брацюнь Степан, р/р №26008013932801 у філії "Центральне регіональне управління ВАТ "Банк "Фінанси і кредит", ТОВ м. Київ, МФО 300937, ЄДРПОУ 2305606776

Газету набрано і зверстано у комп'ютерно-видавничому центрі Конгресу Українських Націоналістів.
Газету видруковано у ТОВ "Поліграфічна компанія "Інтерекспресдрук"
Замовлення №
Наклад 14 000 прим.
Ціна договірна

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9